

stillende. Til Belysning af, hvorledes Forholdet nærmere stiller sig i saa Henseende, henvises til den som Bilag 1 trykte Tabel over de af Kontorerne foretagne Anvisninger, i hvilken Tabel der tillige er vedføjet en Angivelse af Udgifterne ved Kontorerens Drift.

Under disse Omstændigheder anser man det for absolut paakrævet at skride til en Omordning af den offentlige Arbejdsanvisning. Med Hensyn hertil er man af den Anskuelse, at de den offentlige Arbejdsanvisning paahvilende Opgaver vilde kunne varetages af *et Kontor i hvert af Landets 22 Amter samt et Kontor for København og Frederiksberg*. Man stiller derfor Forslag om, at alle de nuværende anerkendte, kommunale Arbejdsanvisningskontorer afløses af et offentligt Kontor i hvert Amt og i København. Disse Kontorer skal ledes af en honorarlønnet Kontorbestyrer og arbejde i nøje Tilknnytning til Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen og være underkastet Direktørens Tilsyn og Overledelse, hvorimod man ikke anser det for paakrævet at opretholde de nuværende lokale Bestyrelser. Udgifterne fordeles paa Amtsraadskredsene og Købstæderne i Amtet med to Trediedele, medens Staten ligesom nu bærer en Trediedel.

Hvor meget Udgifterne til de foreslaaede Kontorer andrager, er det vanskeligt paa Forhaand at beregne nøjagtigt. Medens Driften af de nuværende Kontorer andrager ca. 540 000 Kr., antager man, at de nye Kontorer vil kunne drives for et samlet Beløb af ikke over 300 000 Kr., altsaa en samlet Besparelse paa 240 000 Kr., der vil fordele sig med 160 000 Kr. paa Kommunerne og 80 000 Kr. paa Staten.

ad. 2. Nedsættelse og Omregulering af Statens og Kommunernes Tilskud til de anerkendte Arbejdsløshedskasser.

Ved Overvejelserne af Spørgsmaalet om en passende Nedsættelse af det offentlige Tilskud til de anerkendte Arbejdsløshedskasser har det været Regeringen magtpaaliggende at finde en Ordning, hvorved der ikke paalagdes den lavere lønnede Del af Arbejderklassen større Byrder til Arbejdsløshedsforsikringen end hidtil. Man er paa det Rene med, at Arbejdsløshedsforsikringen kræver Bidrag fra de forsikrede, der hviler ret tungt paa de lavest lønnede, og at det for deres Vedkommende vilde være ønskeligt, om man uden at tilsidesætte Besparelshensynet fremtidig

kunde opretholde den samme Støtte fra det offentlige som hidtil. Dette har man fundet paa heldig Maade at kunne opnaa ved at sætte det offentlige Tilskud til Arbejdsløshedskasserne i Forhold til den gennemsnitlige Aarsfortjeneste for vedkommende Fags Arbejdere, saaledes at der — ved samme forholdsmæssige Ledighed — sættes en forholdsvis høj Tilskudsprocent for de Arbejdsløshedskasser, hvis Medlemmer hører til de lavest lønnede Fag, medens Tilskudsprocenten ansættes lavere for de Kasser, hvis Medlemmer hører til de bedre lønnede Fag. Man opnaar herved en rimelig Graduering af det offentlige Tilskud, saavist som det er et rigtigt og uangribeligt Princip, at det offentlige Støtte bør være størst for de daarligst stillede i Samfundet og gradvis aftage, efterhaanden som der bliver Tale om Personer, der økonomisk er stillet bedre.

Ud fra disse Betragtninger har man i Lovforslaget opstillet en Tilskudsprocent-Skala i Forhold til Medlemsbidraget, hvorefter Statstilskudet varierer fra 40 pCt. for de lavest lønnede til 10 pCt. for de højst lønnede og med Intervaller paa 5 pCt., medens Kommunernes Tilskud fastsættes efter en lignende Skala, hvor Procenterne blot ligger 5 under Procenterne i Statstilskud-Skalaen, jfr. at Kommunitilskudsprocenten ogsaa efter den gældende Lov ligger 5 under Statstilskudsprocenten.

Ifølge den nedenfor som Bilag 2 trykte Oversigt over, hvorledes de foreslaaede Tilskudsprocenter vilde have virket, saafremt de skulde have fundet Anvendelse paa Statstilskudene for Kassernes Regnskabsaar 1925—26 og 1926—27, vilde Forholdet have stillet sig saaledes, at Statstilskudet for 1925—26 vilde være gaaet ned fra 4 010 038 Kr. til 2 486 223 Kr., hvorved altsaa vilde være indvundet en Besparelse paa ca. 1 523 000 Kr. — For 1926—27 er — som det fremgaar af de Oversigten ledsagende Bemærkninger — ikke alle de for Beregningen fornødne Faktorer for Haanden, men med nogenlunde Sikkerhed kan det beregnes, at den foreslaaede Tilskuds-Skala vilde bringe Statstilskudet ned med ca. 962 000 Kr., og at der for Kommunerne vilde blive besparet 28 pCt. eller et Beløb af henimod 962 000 Kr.

Naar Besparelsen i Tilskudet er saa meget mindre for 1926—27 end for 1925—26, skyldes det den stedfundne Nedgang i Kontingenterne. Hvorledes Forholdet vil stille sig i Fremtiden, er det vanskeligt paa Forhaand at sige med nogen Sikkerhed, men det er dog rimeligt at antage, at Forholdet